

Решение № 1507/2015 г.

СВЕТОЗАР (СВЕТЛОЗАР) АКЕНДИЕВ ДИМИТРОВ /1905 – 1958/

Светозар (Светлозар) Акендиев Димитров, известен с псевдонима Змей Горянин е български писател и деец на културата. Роден е на 11 януари 1905 г. в Русе. Завършва гимназия в родния си град (1924), работи като чиновник в Русе и София. През 1942 г. той за кратко е цензор в Дирекцията по печата. И за тази му дейност след Деветосептемврийския преврат в 1944 г. Така нареченият Народен съд го осъжда през април 1945 г. на една година затвор. Книгите му попадат в Списъка на фашистката литература и са иззети от библиотеките. Когато излиза от затвора, неговите идейни наставници Георги Караславов, Христо Радевски, Младен Исаев няколко пъти му предлагат публично да се разкае, за да бъде реабилитиран, но Змей Горянин категорично отказва.

Последните години от живота си прекарва в манастира Седемте престола. Умира при неизяснени обстоятелства. Погребан е в двора на манастира, до гроба на приятеля си игумен и езотерик Христофор Клопов, с когото са имали богата езотерична библиотека.

От 1942 се отдава изцяло на литературна дейност. Автор е на над 50 книги и брошури. Змей Горянин е посветил на град Русе редица свои произведения, сред които са: двата цикъла стихове – „Сонети за Русе“ (1939г.) и „Песни за моя град“ (1954г.); трилогията „Дунавът тече“, която възкресява ликовете на Баба Тонка, Ангел Кънчев, Стефан Караджа, пресъздавайки историята на Русе през периода 1860-1878г.; Сборникът разкази „Последният ден“ (1936г.), посветен на стария Русчук.